

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor**

Agenția Națională de Administrare Fiscală

Str. Apolodor nr.17, Sector 5,
București, CP 050741
Tel : +021 319 97 54
Fax : +021 336.85.48
e-mail:Contestatii.ANAF@mfinante.ro

**DECIZIA nr. 207 / 23.07.2014
privind soluționarea contestației depusă de
SC .X.SRL din com..X., jud..X. înregistrată la Direcția
generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției
Naționale de Administrare Fiscală sub nr. 920572 / 16.04.2014**

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, prin adresa nr..X./03.04.2014, înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor sub nr.X/16.04.2014, cu privire la contestația formulată de SC .X.SRL, cu sediul în com..X., sat .X., nr.X, jud..X., având cod de înregistrare fiscală RO X, înmatriculată la Registrul Comerțului sub numărul J03/X.

Contestația a fost formulată împotriva Deciziei de impunere nr.F-MC .X./20.02.2014 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.F-MC .X./20.02.2014 , încheiate de către organele de inspecție fiscală ale Direcției generale de administrare a marilor contribuabili, și are ca obiect suma totală de **X.lei**, reprezentând:

- taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X.lei,
- accesorii aferente TVA în sumă de .X.lei.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 alin.(1) din OG nr.92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, stabilit în raport de data comunicării Deciziei de impunere nr.F-MC .X./20.02.2014 respectiv data de 12.03.2014, conform ștampilei Oficiului poștal .X., aplicată pe plicul de înaintare a titlului de creanță menționat mai sus, anexat în copie la dosarul cauzei, și de data depunerii prin poștă a contestației, respectiv 25.03.2014 potrivit Notei de transport Cargus, aplicată pe plicul anexat în original la dosarul cauzei, contestație înregistrată la

Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, sub nr..X./26.03.2014 potrivit ștampilei registraturii acestei instituții aplicată pe originalul contestației, aflată la dosarul cauzei.

SC .X.SRL figurează, la data depunerii contestației, la poziția nr.X din Anexa nr.1 „*Lista marilor contribuabili care vor fi administrați de DGAMC începând cu data de 1 ianuarie 2014*” la OPANAF nr.3749/2013 pentru aprobarea Listei marilor contribuabili și a Listei contribuabililor mijlocii.

Văzând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, art.206, art.207 alin.(1) și art.209 alin.(1) lit.c) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor este investită să se pronunțe asupra contestației formulată de SC .X.SRL.

I. SC .X.SRL contestă Decizia de impunere nr.F-MC .X./20.02.2014 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.F-MC .X./20.02.2014 , încheiate de către organele de inspecție fiscală ale Direcției generale de administrare a marilor contribuabili, precizând că organele de inspecție fiscală au constatat că, în perioada ianuarie 2009-mai 2009, societatea a dedus în mod nejustificat TVA în sumă de .X.lei aferentă achizițiilor efectuate de la diverși furnizori reprezentând: lucrări de execuție instalații electrice, instalații de climatizare și ventilație, parte a construcției realizate de antreprenorul SC .X.SRL în baza contractului nr..X./07 de construcție casă individuală; lucrări și materiale diverse, mobilier, destinate amenajării și dotării interioare a casei; lucrări și materiale diverse pentru amenajare alei și drum de acces casă; materiale construcție garaj; echipament montat piscină, achiziții înregistrate de contribuabil ca active corporale fixe, respectiv imobil clădire, amenajări de terenuri și construcții garaj.

Societatea susține că organele de inspecție fiscală au concluzionat că pentru a putea deduce în mod justificat TVA în sumă de .X.lei, SC .X.SRL trebuia să se încadreze în prevederile art.125¹ alin.(1) pct.3 și art.149 alin.(1) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

SC .X.SRL menționează că raționamentul organelor de inspecție fiscală a fost argumentat prin prevederile Legii locuinței

nr.114/1996, cu modificările și completările ulterioare, și prin faptul că achizițiile în cauză se identifică la nivelul societății ca fiind incluse în activele corporale fixe pe care le deține, respectiv echipa de inspecție fiscală a susținut că nu este vorba de o locuință de serviciu acordată în condițiile contractului de muncă și nici nu s-a putut stabili că aceste achiziții sunt utilizate în scopul activităților economice ale societății.

Societatea afirmă că susținerile organelor de inspecție fiscală sunt nefondate, întrucât imobilul respectiv nu are destinația de casă de locuit, deși are dotările necesare pentru a corespunde criteriilor indicate în Legea locuinței nr.114/1996, lege în care la art.2 sunt definite mai multe categorii de locuință (convenabilă, socială, de intervenție, de necesitate, de protocol etc.), iar toate aceste tipuri de imobile presupun existența unor condiții civilizate pentru locuit sau pentru desfășurarea activității. Satisfacerea unor asemenea condiții de către un imobil nu presupune în mod automat că acesta nu poate avea și altă destinație în afara celei de locuință.

De asemenea, societatea susține că așa cum a aratat și în notele explicative, în această clădire s-au desfășurat și se desfășoară în continuare reuniuni de lucru, ședințe de instruire, întâlniri cu partenerii comerciali și, „cel mai important aspect”, aici se află depozitată o parte importantă din arhiva societății.

În altă ordine de idei, societatea precizează că concluziile nu pot fi trase de organele de inspecție fiscală prin simpla vizionare a acestui imobil.

Totodată, societatea menționează că în timpul controlului i-au fost solicitate de către organele de inspecție fiscală documente din care să reiasă că imobilul este folosit în îndeplinirea scopurilor economice ale societății, solicitare pe care o consideră „cel puțin ambiguă”, invocând în acest sens că legea nu prevede obligativitatea întocmirii unui tip de document în momentul în care într-un imobil se desfășoară o întâlnire de afaceri, o ședință de instruire a personalului, o negociere cu partenerii comerciali. Singurul aspect concret și de care organele de inspecție fiscală nu au ținut cont a fost legat de existența arhivei în spațiul respectiv.

Societatea învederează că nici până în momentul depunerii contestației, organele de inspecție fiscală nu au explicat care este

tiparul pentru o sală de ședință sau de conferință, ci i-au solicitat să demonstreze că imobilul în cauză corespunde unor asemenea activități.

Un ultim aspect invocat de societate este că a mai fost efectuat un control care a vizat, printre altele, deducerea TVA aferentă imobilului în discuție, la data controlului respectiv casa nefiind finalizată, iar inspecția fiscală efectuată anterior a constatat că deducerile TVA au fost efectuate conform prevederilor legale, în condițiile în care în momentul inspecției fiscale în speță s-au stabilit obligații fiscale suplimentare. Astfel s-au efectuat interpretări diferite pentru aceeași situație de fapt.

Având în vedere cele menționate mai sus, societatea solicită anularea Deciziei de impunere nr.F-MC .X./20.02.2014 cu consecința exonerării de la plata sumelor indicate în cuprinsul acesteia.

II. Organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției generale de administrare a marilor contribuabili au efectuat la SC .X.SRL o inspecție fiscală care a avut drept obiectiv soluționarea cu control ulterior a decontului cu sume negative de TVA cu opțiune de rambursare nr..X./21.12.2012 aferent perioadei 01.01.2009-30.11.2012, prin care societatea a solicitat la rambursare TVA în sumă de X lei, în urma căreia a fost întocmit Raportul de inspecție fiscală nr. F-MC .X./20.02.2014 , care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr.F-MC .X./20.02.2014, contestată.

Organele de inspecție fiscală au constatat că în perioada ianuarie 2009-mai 2009, societatea a dedus TVA în sumă de .X.lei aferentă achizițiilor efectuate de la diverși furnizori reprezentând: lucrări de execuție instalații electrice, instalații termice, instalații de climatizare și ventilație, parte a construcției realizate de antreprenorul SC .X.2005 SRL în baza contractului nr..X./07 de construcție casă individuală; lucrări și materiale diverse, mobilier, destinate amenajării și dotării interioare a casei; lucrări și materiale diverse pentru amenajare alei și drum de acces casă; materiale construcție garaj; echipament montat piscină, potrivit facturilor de achiziții efectuate de la diverși furnizori, prezentate detaliat în Anexa nr.6 la raportul de inspecție fiscală, achiziții înregistrate de contribuabil ca active corporale fixe, respectiv imobil clădire, amenajări de terenuri și construcții garaj.

Totodată, organele de inspecție fiscală au constatat că inițial, imobilul cu anexele gospodărești și împrejmuirea de teren a fost executat în baza autorizației de construire nr.X/11.07.2007, autorizație pentru „locuința de serviciu P, anexă gospodărească și împrejmuire teren”, care a fost înregistrată la Primăria comunei .X., ca locuință de serviciu, în baza dovezii nr..X./23.05.2007.

Având în vedere prevederile art.2 alin.(1) lit.d) din Legea locuinței nr.114/1996, cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscale precizează că în timpul inspecției fiscale, societatea nu a făcut dovada că acest imobil este locuință de serviciu, întrucât nu a fost repartizată unui angajat, în condițiile contractului de muncă, potrivit legii, situație în care avantajele în natură ale persoanei beneficiare ar fi trebuit impozitate.

În vederea stabilirii situației de fapt, organele de inspecție fiscală s-au deplasat la imobilul respectiv, ocazie cu care au constatat că bunul imobil la care au fost efectuate acele lucrări de instalații reprezintă o locuință, construită pe teren separat de sediul social al SC .X.SRL, cu o curte și o intrare separată, locuință alcătuită din două dormitoare, camera de zi, bucătărie și baie.

Prin urmare, organele de inspecție fiscală au constatat că, prin definiție, un astfel de imobil cu alcătuirea respectivă, întrunește condițiile de locuință conform art.2 alin.(1) lit.a) din Legea locuinței nr.114/1996, cu modificările și completările ulterioare.

Organele de inspecție fiscală au constatat că achizițiile efectuate de contribuabil reprezentând: lucrări execuție instalații electrice, instalații termice, instalații de climatizare și ventilație, precum și achizițiile de lucrări și materiale diverse, mobilier, destinate amenajării și dotării interioare a casei; lucrări și materiale diverse pentru amenajare alei și drum de acces casă; materiale pentru construcție garaj; echipament montat piscină, se identifică la nivelul contribuabilului ca fiind incluse în activele corporale fixe pe care acesta le deține, precum și faptul că:

- nu sunt utilizate de contribuabil în sensul prevederilor legale menționate, nefiind vorba de o locuință de serviciu acordată în condițiile contractului de muncă, întrucât nu au fost prezentate documente justificative în acest sens;

- nu sunt utilizate de contribuabil în scopul activităților sale economice, în sensul că răspunsul dat la nota explicativă de către

reprezentantul legal al societății, respectiv că această locație este destinată „organizării de reuniuni de lucru, prezentări de proiecte, bugete, ședințe de instruire, seminarii etc.”, nu corespunde constatării echipei de inspecție fiscală, întrucât această construcție întrunește condițiile și este structurată ca o locuință astfel cum este definită la art.2 alin.(1) lit.a) din Legea locuinței nr.114/1996, cu modificările și completările ulterioare, fără săli de conferințe sau alte spații pretabile susținerii unor dezbateri și prezentări, amenajate corespunzător. Mai mult, contribuabil deține la sediul social o construcție în care sunt amenajate birourile, sala de conferințe, sala de mese etc;

- nu au fost prezentate documente justificative privind activitățile desfășurate de către contribuabil în incinta imobilului respectiv, astfel cum au fost solicitate prin Nota explicativă nr.X/14.02.2014, prin răspunsul formulat, contribuabilul solicitând organelor de inspecție fiscală să precizeze în mod expres documentele.

Având în vedere constatările de mai sus, pentru achizițiile efectuate de contribuabil reprezentând: lucrări execuție instalații electrice, instalații termice, instalații de climatizare și ventilație, lucrări și materiale diverse, mobilier, destinate amenajării și dotării interioare a casei; lucrări și materiale diverse pentru amenajare alei și drum de acces casă; materiale construcție garaj; echipament montat piscină, operațiuni care se identifică la nivelul contribuabilului ca fiind incluse în activele corporale fixe pe care acesta le deține, și care sunt utilizate în alte scopuri decât activitățile economice, organele de inspecție fiscală au constatat că TVA deductibilă aferentă acestor bunuri de capital, astfel cum este prevăzută la art.149 alin.(1) lit.d) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se ajustează în condițiile art.149 alin.(2) lit.a) și lit.b), alin.(4) lit.a) pct.1 și alin.(5) lit.a) din același act normativ, rezultând astfel TVA nedeductibilă în sumă de .X.lei, pentru care au fost calculate în temeiul art.120 și art.120¹ alin.(1) și alin.(3) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, accesorii aferente în sumă de .X.lei.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative invocate de contestatară și organele de inspecție fiscală, se rețin următoarele:

Referitor la suma totală de .X.lei, reprezentând:

- taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X.lei,
- accesorii aferente TVA în sumă de .X.lei,

Agencia Națională de Administrare Fiscală, prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, este investită să se pronunțe dacă societatea avea obligația ajustării TVA aferentă achizițiilor reprezentând: lucrări execuție instalații electrice, instalații termice, instalații de climatizare și ventilație, lucrări și materiale diverse, mobilier, destinate amenajării și dotării interioare a casei; lucrări și materiale diverse pentru amenajare alei și drum de acces casă; materiale construcție garaj, echipament montat piscină, incluse în activele corporale fixe pe care societatea le deține, în condițiile în care bunul imobil pentru care au fost efectuate aceste achiziții este utilizat în alte scopuri decât activitățile economice.

În fapt, în urma verificării, organele de inspecție fiscală au constatat că în perioada ianuarie 2009-mai 2009, societatea a dedus TVA în sumă de .X.lei aferentă achizițiilor efectuate de la diverși furnizori reprezentând: lucrări de execuție instalații electrice, instalații termice, instalații de climatizare și ventilație, parte a construcției realizate de antreprenorul SC .X.2005 SRL în baza contractului nr..X./07 de construcție casă individuală, lucrări și materiale diverse, mobilier, destinate amenajării și dotării interioare a casei; lucrări și materiale diverse pentru amenajare alei și drum de acces casă; materiale construcție garaj; echipament montat piscină, achiziții înregistrate de contribuabil ca active corporale fixe, respectiv imobil clădire, amenajări de terenuri și construcții garaj, incluse în activele coporale fixe pe care le deține societatea.

Totodată, organele de inspecție fiscală au constatat că inițial, imobilul pentru care au fost efectuate aceste achiziții cu anexele gospodărești și împrejmuirea de teren a fost executat în baza autorizației de construire nr.X/11.07.2007, autorizație pentru „locuința de serviciu P, anexă gospodărească și împrejmuire teren”, care a fost înregistrată la Primăria comunei .X., ca locuință de serviciu, în baza dovezii nr..X./23.05.2007.

Astfel, în vederea stabilirii situației de fapt, organele de inspecție fiscală s-au deplasat la imobilul respectiv, ocazie cu care au constatat că bunul imobil la care au fost efectuate lucrările în cauză reprezintă o locuință, construită pe teren separat de sediul social al SC .X.SRL, cu o curte și o intrare separată, locuință alcătuită din două dormitoare, camera de zi, bucătărie și baie.

Totodată, organele de inspecție fiscală au constatat că achizițiile în cauză:

- nu sunt utilizate de contribuabil în sensul prevederilor legale menționate, nefiind vorba de o locuință de serviciu acordată în condițiile contractului de muncă, întrucât nu au fost prezentate documente justificative în acest sens;

- nu sunt utilizate de contribuabil în scopul activităților sale economice, în sensul că răspunsul dat la nota explicativă de către reprezentantul legal al societății, respectiv că această locație este destinată „organizării de reuniuni de lucru, prezentări de proiecte, bugete, ședințe de instruire, seminarii etc.”, nu corespunde constatării echipei de inspecție fiscală, întrucât această construcție întrunește condițiile și este structurată ca o locuință astfel cum este definită la art.2 alin.(1) lit.a) din Legea locuinței nr.114/1996, cu modificările și completările ulterioare, fără săli de conferințe sau alte spații pretabile susținerii unor dezbateri și prezentări, amenajate corespunzător. Mai mult, contribuabil deține la sediul social o construcție în care sunt amenajate birourile, sala de conferințe, sala de mese etc;

- nu au fost prezentate documente justificative privind activitățile desfășurate de către contribuabil în incinta imobilului respectiv, astfel cum au fost solicitate prin Nota explicativă nrX/14.02.2014, prin răspunsul formulat, contribuabilul solicitând organelor de inspecție fiscală să precizeze în mod expres documentele.

Așadar, organele de inspecție fiscală au constatat că TVA deductibilă aferentă achizițiilor în cauză, incluse de contribuabil în activele corporale fixe pe care le deține, astfel cum este prevăzut la art.149 alin.(1) lit.d) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se ajustează în condițiile art.149 alin.(2) lit.a) și lit.b), alin.(4) lit.a) pct.1 și alin.(5) lit.a) din același act normativ, rezultând TVA nedeductibilă în sumă de .X.lei, pentru care au fost calculate în conformitate cu prevederile Codului de procedură fiscală, accesorii aferente în sumă de .X.lei.

În drept, potrivit art.149 alin.(1) lit.a) și lit.d), alin.(2) lit.a) și lit.b), alin.(4) lit.a) pct.1 și alin.(5) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare începând cu data de 01.01.2009, prevede:

„(1) În sensul prezentului articol:

a) bunurile de capital reprezintă toate activele corporale fixe, definite la art. 125¹ alin. (1) pct.3, precum și operațiunile de construcție, transformare sau modernizare a activelor corporale

fixe, exclusiv reparațiile sau lucrările de întreținere a acestor active, chiar în condițiile în care astfel de operațiuni sunt realizate de beneficiarul unui contract de închiriere, leasing sau orice alt contract prin care activele fixe corporale se pun la dispoziția unei alte persoane;

d) taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital reprezintă taxa achitată sau datorată, aferentă oricărei operațiuni legate de achiziția, fabricarea, construcția, transformarea sau modernizarea acestor bunuri, exclusiv taxa achitată sau datorată, aferentă reparării ori întreținerii acestor bunuri sau cea aferentă achiziției pieselor de schimb destinate reparării ori întreținerii bunurilor de capital.”

“(2) Taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital, în condițiile în care nu se aplică regulile privind livrarea către sine sau prestarea către sine, se ajustează, în situațiile prevăzute la alin. (4) lit. a) - d):

a) pe o perioadă de 5 ani, pentru bunurile de capital achiziționate sau fabricate, altele decât cele prevăzute la lit. b);

b) pe o perioadă de 20 de ani, pentru construcția sau achiziția unui bun imobil, precum și pentru transformarea sau modernizarea unui bun imobil, dacă valoarea fiecărei transformări sau modernizări este de cel puțin 20% din valoarea totală a bunului imobil astfel transformat sau modernizat.”

“(4) Ajustarea taxei deductibile prevăzute la alin.(1) lit.d) se efectuează:

a) în situația în care bunul de capital este folosit de persoana impozabilă:

1. integral sau parțial, pentru alte scopuri decât activitățile economice;”

“(5) Ajustarea taxei deductibile se efectuează astfel:

a) pentru cazurile prevăzute la alin.(4) lit.a), ajustarea se efectuează în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la alin.(2). Ajustarea deducerii se face o singură dată pentru întreaga perioadă de ajustare rămasă, incluzând anul în care apare modificarea destinației de utilizare. Prin norme se stabilesc reguli tranzitorii pentru situația în care pentru anul 2007 s-a efectuat ajustarea prevăzută la alin.(4) lit.a) pentru o cincime sau, după caz, o douăzecime din taxa dedusă inițial;”

Aceste prevederi au fost explicitate prin pct.54 alin.(4) din HG nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a

Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la data efectuării operațiunilor, care precizează:

“(4) Începând cu anul 2008, conform art.149 alin.(4) lit.a) din Codul fiscal, dacă bunul de capital este utilizat total sau parțial în alte scopuri decât activitățile economice ori pentru realizarea de operațiuni care nu dau drept de deducere a taxei, ajustarea deducerii se face o singură dată pentru întreaga perioadă de ajustare rămasă, incluzând anul în care apare modificarea destinației de utilizare și proporțional cu partea din bunul de capital utilizată în aceste scopuri” [...],

Sintetizând prevederile legale menționate mai sus, se reține obligația ajustării taxei deductibile aferentă unui bun de capital, în situația în care acesta este folosit de persoana impozabilă integral sau parțial pentru alte scopuri decât activitățile economice.

De asemenea, se reține că dacă bunul de capital este utilizat total sau parțial în alte scopuri decât activitățile economice, ajustarea deducerii se face o singură dată pentru întreaga perioadă de ajustare rămasă, incluzând anul în care apare modificarea destinației de utilizare și proporțional cu partea din bunul de capital utilizată în aceste scopuri.

Potrivit constatărilor organelor de inspecție fiscală consemnate în Raportul de inspecție fiscală nr.F-MC .X./20.02.2014 , se reține că bunul imobil pentru care au fost efectuate în perioada ianuarie-mai 2009 achiziții de bunuri și servicii, enumerate în anexa nr.6 la raportul de inspecție fiscală și în situația de fapt a prezentei cauze – a fost declarat/înregistrat la Primăria comunei .X. ca locuință de serviciu, potrivit autorizației de construire nr.X/11.07.2007, fără însă să fie utilizat în acest sens, societatea nefăcând dovada că această „locuință de serviciu” a fost repartizată unui angajat al său.

Se reține că societatea, prin contestația formulată, nu contestă această constatare a organelor de inspecție fiscală, ci chiar afirmă că imobilul respectiv nu are destinație de casă de locuit, deși are dotările necesare.

Totodată, se reține că organele de inspecție fiscală, urmare efectuării unei investigații de teren în vederea stabilirii situației de fapt, au constatat că bunul imobil la care au fost efectuate lucrările în cauză, întrunește condițiile și este structurat ca o locuință, astfel cum este definit la art.2 alin.(1) lit.a) din Legea locuinței nr.114/1996, cu

modificările și completările ulterioare, respectiv este situat pe un teren separat de sediul social, cu o curte și o intrare separată de sediul social, locuința fiind alcătuită din două dormitoare, cameră de zi, bucătărie și baie.

De asemenea, se reține că echipa de inspecție fiscală, având în vedere cele constatate urmare investigației de teren, precum și faptul că reprezentantul legal al societății, prin Nota explicativă (Anexa nr.7 la Raportul de inspecție fiscală), precizează că locuința este destinată *„organizării de reuniuni de lucru, prezentări de proiecte, bugete, ședințe de instruire, seminarii etc.”*, a solicitat societății, prin Nota explicativă (Anexa nr.8 la Raportul de inspecție fiscală), să prezinte documentele justificative privind activitățile desfășurate de contribuabil în incinta imobilului respectiv, fără însă ca aceasta să dea curs solicitării.

Se reține că societatea, chiar dacă nu a prezentat în timpul inspecției fiscale, urmare solicitării organelor de inspecție fiscală, documentele justificative privind activitățile desfășurate în cadrul acestui imobil, aceasta avea posibilitatea să le depună/anexeze în susținerea contestației.

Față de cele ce preced, se reține că SC .X.SRL nu a prezentat nici organelor de inspecție fiscală și nici în susținerea contestației documente justificative prin care să combată constatările organelor de inspecție fiscală și din care să rezulte o situație contrară față de cea constatată de acestea.

Prin urmare, simpla afirmație a societății contestată, respectiv că în clădirea în speță *„s-au desfășurat și se mai desfășoară în continuare reuniuni de lucru, ședințe de instruire, întâlniri cu partenerii comerciali și cel mai important aspect, aici se află depozitată o parte importantă din arhiva societății”*, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației, întrucât societatea nu a prezentat documente justificate în sprijinul celor susținute, respectiv documente care să demonstreze realizarea efectivă a respectivelor activități în cadrul imobilului în cauză.

Mai mult, afirmația mai sus citată este în contradicție cu natura bunurilor și serviciilor achiziționate și anume materiale construcție garaj, echipamente montat piscină, etc.

În plus, se reține că organele de inspecție fiscală, urmare efectuării investigației de teren, au constatat că imobilul în cauză nu

are amenajări corespunzătoare și spații pretabile susținerii unor dezbateri și prezentări, precum și faptul că societatea deține la sediul social o construcție în care sunt amenajate birourile, sala de conferințe, sala de mese etc.

Referitor la susținerea societății potrivit căreia solicitarea de către organele de inspecție fiscală a documentelor din care să reiasă faptul că imobilul este folosit în scopuri economice este „cel puțin ambiguă”, întrucât legea nu prevede obligativitatea întocmirii unui tip de document în momentul în care într-un imobil se desfășoară o întâlnire de afaceri, o ședință de instruire a personalului, o negociere cu partenerii comerciali, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației, întrucât pentru determinarea stării de fapt fiscale, potrivit art.7, alin.(2) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare: *„Organul fiscal este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului. În analiza efectuată organul fiscal va identifica și va avea în vedere toate circumstanțele edificatoare ale fiecărui caz.”*

Totodată, referitor la administrarea și aprecierea probelor, potrivit dispozițiilor stipulate la art.49 din același act normativ, pentru determinarea stării de fapt fiscale, organul fiscal, în condițiile legii, administrează mijloace de probă, putând proceda la solicitarea informațiilor, de orice fel, din partea contribuabililor și a altor persoane; solicitarea de expertize; folosirea înscrisurilor și efectuarea de cercetări la fața locului.

Mai mult, în conformitate cu dispozițiile art.106 alin.(1) și art.65 alin.(1) din Codul de procedură fiscală, contribuabilul are obligația să colaboreze la constatarea stărilor de fapt fiscale. Acesta este obligat să dea informații, să prezinte la locul de desfășurare a inspecției fiscale toate documentele, precum și orice alte date necesare clarificării situațiilor de fapt relevante din punct de vedere fiscal. Astfel, se reține că contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.

Învedereăm faptul că jurisprudența Curții Europene de Justiție, pe care țara noastră, prin Tratatul de Aderare, s-a obligat să o respecte, recunoaște statelor membre dreptul de a solicita dovezi obiective pentru demonstrarea dreptului de deducere a TVA și obligația persoanei impozabile de a demonstra acest drept, și anume la paragraful 23 din cauza C-110/94 INZO se face trimitere la paragraful

24 din cauza C-268/83 ROMPELMAN, unde Curtea a statuat că este obligatia persoanei care solicită deducerea TVA să demonstreze că sunt îndeplinite toate condițiile pentru acordarea deducerii și art.4 din Directiva a 6-a (în prezent Directiva 112/2006/CE) nu împiedică autoritățile fiscale să solicite dovezi obiective care să susțină intenția declarată a persoanei în cauză de a desfășura activitate economică dând naștere la activități taxabile, iar la paragraful 24 din cauza C-110/94 INZO, se precizează că, în cazurile de fraudă sau de abuz, în care, de exemplu, persoana implicată, sub pretextul intenției de a desfășura a anumită activitate economică, de fapt, urmărește să achiziționeze/dobândească bunuri proprii pentru care să poată obține o deducere, autoritatea fiscală poate cere replata sumelor retroactiv pe baza faptului că acele deduceri au fost efectuate pe bază de declarații false.

Astfel, organul de soluționare a contestației reține că simpla achiziție a unui bun și/sau serviciu pe numele persoanei impozabile nu constituie și o prezumție a utilizării în scop economic a bunului și/sau serviciului achiziționat, respectiv pentru desfășurarea unei activități economice care să dea naștere la operațiuni taxabile.

În ceea ce privește argumentul societății potrivit căruia organele de inspecție fiscală nu au explicat care este tiparul pentru o sală de ședință sau de conferință, ci i-au solicitat să demonstreze că imobilul în cauză corespunde unor asemenea activități, acesta este lipsit de relevanță, în condițiile în care prin notele explicative, organele de inspecție fiscală au solicitat documente justificative din care să rezulte că această locație este destinată „organizării de reuniuni de lucru, prezentări de proiecte, bugete, ședințe de instruire, seminarii etc.”, conform celor afirmate chiar de contribuabil, căruia îi revine sarcina probei în dovedirea actelor și faptelor care au stat la baza declarațiilor sale.

În ceea ce privește afirmația societății potrivit căreia a mai fost efectuat un control, care a vizat printre altele deducerea TVA aferentă imobilului în discuție, diferența fiind că la data controlului respectiv casa nu era finalizată, iar inspecția fiscală efectuată anterior a constatat că deducerile TVA au fost efectuate conform prevederilor legale, în condițiile în care în momentul de față s-au stabilit obligații fiscale suplimentare, astfel s-au efectuat interpretări diferite pentru aceeași situație de fapt, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei, întrucât achizițiile analizate de organele de

inspecție fiscală la inspecția fiscală în cauză, nu erau puse în operă la momentul inspecției fiscale anterioare, așa cum se rezultă din Raportul de inspecție fiscală nr.F-MC .X./20.02.2014 care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr.F-MC .X./20.02.2014, contestată, unde se precizează că organele de inspecție fiscală au ajustat TVA deductibilă aferentă achizițiilor efectuate de societate în perioada ianuarie–mai 2009, și nu în perioada octombrie 2007-decembrie 2008, perioadă verificată de inspecția fiscală anterioară.

În concluzie, pentru perioada supusă inspecției fiscale materializată prin întocmirea Raportului de inspecție fiscală nr.F-MC .X./20.02.2014 care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr.F-MC .X./20.02.2014, contestată, societatea nu a făcut dovada că bunul imobil pentru care a efectuat achizițiile în speță a fost utilizat în scopul activității sale economice.

Având în vedere cele reținute mai sus, constatările organelor de inspecție fiscală raportate la prevederile legale aplicabile în materie, faptul că societatea nu a depus niciun document în susținerea propriei cauze, care să infirme constatările organelor de inspecție fiscală, rezultă că în mod legal echipa de inspecție fiscală a stabilit suplimentar în sarcina acesteia TVA în sumă de .X.lei și accesoriile aferente TVA în sumă de .X.lei.

În concluzie, în temeiul art.216 alin.(1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1 lit.a) din OPANAF nr.450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de SC .X.SRL împotriva Deciziei de impunere nr.F-MC .X./20.02.2014 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.F-MC .X./20.02.2014 încheiat de către organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției generale de administrare a marilor contribuabili, pentru TVA în sumă de .X.lei, precum și accesorii aferente în sumă de .X.lei, conform principiului de drept „*accessorium sequitur principale*” având în vedere faptul că societatea nu contestă modul de calcul al acestora, în ceea ce privește perioada și cota aplicată.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei, în temeiul prevederilor legale invocate, precum și în temeiul art.216 alin.(1) lit.a) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1. lit.a) din

OPANAF nr.450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de SC .X.SRL împotriva Deciziei de impunere nr. F-MC .X./20.02.2014 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-MC .X./20.02.2014 încheiat de către organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției generale de administrare a marilor contribuabili, pentru suma totală de .X.lei, reprezentând:

- taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X.lei,
- accesorii aferente TVA în sumă de .X.lei.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul .X. sau la Tribunalul .X. în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL,